

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobkyně: **S. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně, ze dne 31. 5. 2005, č. j. 55 Az 144/2004 - 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností, ze dne 18. 7. 2005, podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM-1100/VL-10-ZA09-2004 ze dne 21. 5. 2004. Tímto rozhodnutím žalovaný rozhodl tak, že se žalobci azyl neuděluje pro nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1,2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a jímž bylo současně vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatelka současně požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Z ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelka podala kasační stížnost aniž byla zastoupena advokátem, avšak současně požádala soud o ustanovení advokáta. Krajský soud v Brně proto přípisem ze dne 22. 9. 2005 vyzval stěžovatelku k prokázání jejich osobních a majetkových poměrů. Tato výzva byla stěžovateli doručována prostřednictvím poštovní přepravy na adresu, kterou stěžovatelka uvedla v kasační stížnosti (P. 569, P. 9). Protože adresátka, podle údajů na doručence zásilky,

nebyla při pokusu o doručení zásilky na uvedené adrese zastížena, zásilka byla uložena na poště a stěžovatelce byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Podle § 42 odst. 5 s. ř. s., v návaznosti na § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „o. s. ř.“) při doručování zásilek, neurčených do vlastních rukou adresáta (což je daný případ), od 1. 1. 2005 platí, že *nebyla-li fyzická osoba zastížena na uváděné adrese a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Jinou písemnost doručující orgán doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na témže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, písemnost uloží.*

Dále platí, že *byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl a nebude-li uložena písemnost neurčená do vlastních rukou (což je předmětný případ) vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.*

Takto bylo při doručování předmětné zásilky postupováno, zásilka byla tímto způsobem uložena dne 23. 9. 2005. Zásilku se však stěžovatelce nepodařilo doručit a byla vrácena soudu zpět s tím, že se stěžovatelka si zásilku nevyzvedla. Účinky doručení nastoupily za užití ustanovení o právní fikci doručení nevyzvednuté zásilky dnem 26. 9. 2005.

Usnesením ze dne 13. 10. 2005, č. j. 55 Az 144/2004 - 54, Krajský soud v Brně následně rozhodl, že se žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce z řad advokátů zamítá a současně vyzval stěžovatelku, aby si ve lhůtě do patnácti dnů od doručení tohoto usnesení odstranila nedostatek svého podání ze dne 18. 7. 2005, spočívající v tom, že není zastoupena advokátem, ačkoliv sama nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Zároveň stěžovatelku poučil o tom, že pokud výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyhoví, bude věc postoupena Nejvyššímu správnímu soudu, kterému nezbude, než kasační stížnost odmítnout.

Toto usnesení krajského soudu bylo opět doručováno na adresu stěžovatelky, uvedenou v kasační stížnosti (P. 569, P. 9). Obálka s písemností (zásilka) byla podle údajů na doručence zásilky, založené ve spisu, uložena na žádost adresátky bez předchozího pokusu o její doručení dne 24. 10. 2005 a adresátce byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Podle § 42 odst. 5 s. ř. s., v návaznosti na § 46 odst. 3 in fine a § 50c odst. 1 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „o. s. ř.“) při doručování zásilek, neurčených do vlastních rukou adresáta (což je daný případ), od 1. 1. 2005 platí, že *požádal-li adresát o ukládání zásilek bez předchozího pokusu o jejich doručení, písemnost se uloží. Byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Dále platí, že nebude-li uložena písemnost neurčená do vlastních rukou (což je předmětný případ) vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.* Tímto dnem byl pátek 17. 6. 2005.

Uložení zásilky bylo stěžovatelce oznámeno dne 24. 10. 2005, přesto si ji v úložní lhůtě nevyzvedla a zásilka byla vrácena zpět Krajskému soudu v Brně jako nevyžádaná.

V souladu s výše uvedenými *pravidly pro doručování písemností* v řízení před správními soudy tak účinky doručení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne

13. 10. 2005, č. j. 55 Az 144/2004 - 54, stěžovatelce, jako zásilky neurčené do vlastních rukou, nastaly marným uplynutím třídní lhůty pro řádné vyzvednutí uložené zásilky, tedy dnem 27. 10. 2005.

Na obsah předmětné zásilky nebylo ve stanovené lhůtě, a ostatně ani později, stěžovatelkou nijak reagováno.

Protože nezbytnou podmínkou, bez níž nelze řízení o kasační stížnosti vést, je, jak bylo již výše uvedeno s odkazem na ust. § 105 odst. 2 s. ř. s., povinné zastoupení stěžovatelky advokátem a tento nedostatek nebyl v průběhu poskytnuté lhůty odstraněn, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu